

Til § 2.

I § 13 i Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m., jfr. § 1 i Lov Nr. 111 af 31. Marts 1930 om Tillæg til fornævnte Lov, er bestemt, at Landbrugsministeren kan fastsætte Bestemmelser for Fedtemulsioner m. m., der svarer til de for Margarine fastsatte, og man har for at sikre sig mod Misforstaaelse anset det for formaalstjenligt at fastslaa, at denne Bemyndigelse ogsaa gælder for de heromhandlede Bestemmelser vedrørende Vitaminvirkning m. m.

Til § 3.

§ 12, 2det Stykke, i fornævnte Lov af 1. April 1925 har følgende Affattelse:

„Tilvirkning, Indførsel, Udførsel, Forhandling eller Fordeling af Blandinger af hvilken som helst Oprindelse og Sammensætning, der ikke er Margarine, men dog er bestemt til eller egnet til Anvendelse som Erstatningsmidler for Smør, Margarine eller Fedt, maa kun finde Sted efter dertil af Landbrugsministeren meddelt Tilladelse og paa nærmere af ham fastsatte Betingelser“.

Margarinelovens Formaal er i første Række at fastsætte Bestemmelser til Forebyggelse af, at Margarine udgives for Smør, men den har samtidig regnet med den Mulighed, at andre Erstatningsprodukter end Margarine kan opstaa. Den ovenfor citerede Bestemmelse tager da ogsaa Sigte paa, at saadanne Erstatningsprodukter kan inddrages under Kontrol og underkastes saadanne Bestemmelser, at deres Art og Karakter bliver aabenlys for Køberne. Bestemmelsen omfatter Erstatningsprodukter for Fedt, hvorved navnlig tænkes paa Svinefedt, der i den omhandlede Forbindelse maa ligestilles med Smør og nyde tilsvarende Beskyttelse.

Den nævnte Bestemmelse er holdt i meget almindelige Udtryk for i saa vidt Omfang som muligt at omfatte Erstatningsmidler af den heromhandlede Art, som i Tidens Løb maatte fremkomme, men det har vist sig, at den er blevet fortolket paa en Maade, som efter Landbrugsministeriets Formening ikke kan forliges med Formaalet for Bestemmelserne.

Der er saaledes i Handelen bragt Blandinger, der er bestemt til Bageribrug, og som i Hovedsagen bestaar af Fedtstof og Vand. Blandingerne kan have et større eller mindre Vandindhold, men dette ligger dog oftest omkring 30 pCt. Da disse Blan-

dinge fremkom, mente Landbrugsministeriet, at de maatte henføres under de i den citerede Lovbestemmelse omhandlede Blandinger, idet de ved Anvendelsen i Bagerierne indgaar i Stedet for Smør, Margarine eller Svinefedt. Herved maa ogsaa tages i Betragtning, at Grænsen mellem Bagerimargarine og Stoffer af den heromhandlede Art er meget flydende, saaledes at den Mulighed foreligger, at saafremt ulovlig Margarine, f. Eks. Margarine med for højt Vandindhold eller uden Røbestof, maatte blive forhandlet under anden Betegnelse, vil den ganske kunne unddrages Margarinelovens Bestemmelser, med mindre den kan blive henført under ovennævnte Bestemmelse. Fabrikanten af en af de først fremstillede af de nævnte Blandinger bestred imidlertid, at de heromhandlede Bestemmelser tog Sigte paa disse Blandinger, og fik heri Medhold ved Dom.

En tilsvarende Fortolkning vil, for saa vidt angaar Fedt, medføre, at man ikke kan skride ind imod, at der under Betegnelser som f. Eks. „Dansk Bordfedt“ og „Dansk Køkkenfedt“ bliver forhandlet Blandinger af „raffineret“ Svinefedt, Hvalfedt, Jordnødolie og Sojaolie. Saadanne Betegnelser maa uanset alle Deklarationer om Varens Sammensætning anses for vildledende og ganske utilstedelige. Man maa derfor anse det for paakrævet, at den heromhandlede Lovbestemmelse affattes saaledes, at det er givet, at Produkter af den heromhandlede Art kan underkastes en lignende Kontrol og Bestemmelser som fastsat for Margarine.

Med Henblik paa, at Lovbestemmelsen maa tage Sigte paa Erstatningsprodukter, for hvis Vedkommende, saaledes som det af foranstaaende fremgaar, Grænserne er meget flydende, er det udelukket at give den en mere præcis Affattelse, idet man derved mod Bestemmelsens Hensigt i væsentlig Grad indskrænker dens Rækkevidde. Saafremt Fortolkningen, som Tilfældet hidtil har været, er overladt til Domstolene, vil Administrationen blive uheldigt stillet, idet Kontrollen ikke kan udøves med den ønskelige Fasthed i det lange Tidsrum, der vil hengaa inden en endelig Domsafgørelse kan foreligge. Man har derfor ikke anset det for formaalstjenligt at ændre Hovedlinien i Bestemmelserne, men foreslaar, at Afgørelsen af, hvilke Stoffer der skal henføres under disse, henlægges til Landbrugsministeren. I øvrigt findes en Bestemmelse af tilsvarende Art i den norske Margarinelovgivning.